

Reprezentace pravdivostních funkcí formulemi I

Shrnutí potřebných poznatků:

- Disjunkce $p_1 \vee p_2 \vee \dots \vee p_n$ je pravdivá, je-li pravdivá alespoň jedna její složka; je nepravdivá v jediném z 2^n možných případů.
- Konjunkce $p_1 \wedge p_2 \wedge \dots \wedge p_n$ je nepravdivá, je-li nepravdivá alespoň jedna její složka; je pravdivá v jediném případě.
- Každé formuli $A(p_1, p_2, \dots, p_n)$ (s n různými výrokovými symboly) odpovídá určitá n -ární pravdivostní (booleovská) funkce.

Každou n -ární pravdivostní funkci lze zadat tabulkou o 2^n řádcích a $n + 1$ sloupcích (v prvních n sloupcích jsou hodnoty argumentů, v posledním funkční hodnota).

Různým formulím (např. $p \Rightarrow q$, $\neg p \vee q$, $\neg(p \wedge \neg q)$ aj.) může odpovídat stejná funkce.

Reprezentace pravdivostních funkcí formulemi II

- **Věta o reprezentaci:** každou n -ární pravdivostní funkci lze reprezentovat formulí výrokové logiky $A(p_1, p_2, \dots, p_m)$ obsahující pouze spojky \neg , \wedge a \vee , kde $m \leq n$.
- Jak zkonstruovat k funkci tuto formuli (základ důkazu věty):
nechť je funkce reprezentována standardní tabulkou. Jsou-li všechny funkční hodnoty rovny 0, je reprezentující formulí libovolná kontradikce, například $p_1 \wedge \neg p_1$. Jinak pro každý řádek, v němž je funkční hodnota rovna 1, vytvoříme konjunktci $K_i = {}^i p_1 \wedge {}^i p_2 \wedge \dots \wedge {}^i p_n$, kde pro $j = 1, 2, \dots, n$

$${}^i p_j = \begin{cases} p_j & \text{je-li v } i\text{-tém řádku hodnota } j\text{-tého argumentu 1} \\ \neg p_j & \text{je-li v } i\text{-tém řádku hodnota } j\text{-tého argumentu 0} \end{cases}$$

Disjunkce D všech konjunktací K_i reprezentuje danou pravdivostní funkci.

Normální formy formulí I

Příklad: určete formuli reprezentující následující pravdivostní funkci:

x	y	$f(x, y)$	K_i	D_i
1	1	1	$K_1 = p \wedge q$	
1	0	0		$D_2 = \neg p \vee q$
0	1	1	$K_3 = \neg p \wedge q$	
0	0	1	$K_4 = \neg p \wedge \neg q$	

$D = (p \wedge q) \vee (\neg p \wedge q) \vee (\neg p \wedge \neg q)$; takto vytvořená formule je v *úplné normální disjunktivní formě*

- Označme souhrnně atomické formule a jejich negace jako *literály*.

Elementární konjunkcí nad p_1, p_2, \dots, p_n nazveme každou konjunkci, v níž se každý z těchto symbolů vyskytuje jako literál právě jednou. *Úplnou normální disjunktivní formou (úndf)* nad týmiž symboly nazveme každou disjunkci vesměs různých elementárních konjunkcí.

Normální formy formulí II

- Obdobně *elementární disjunktci* nad p_1, p_2, \dots, p_n nazveme každou disjunktci, v níž se každý z těchto symbolů vyskytuje jako literál právě jednou. *Úplnou normální konjunktivní formou (únkf)* nad týmiž symboly nazveme každou konjunktci vesměs různých elementárních disjunktčí.
- Konstrukce formule v únkf k funkci (alternativní důkaz věty o reprezentaci): nechť je funkce reprezentována standardní tabulkou. Jsou-li všechny funkční hodnoty rovny 1, je reprezentující formulí libovolná tautologie, například $p_1 \vee \neg p_1$. Jinak pro každý řádek, v němž je funkční hodnota rovna 0, vytvoříme disjunktci $D_i = {}^i p_1 \vee {}^i p_2 \vee \dots \vee {}^i p_n$, kde pro $j = 1, 2, \dots, n$

$${}^i p_j = \begin{cases} p_j & \text{je-li v } i\text{-tém řádku hodnota } j\text{-tého argumentu 0} \\ \neg p_j & \text{je-li v } i\text{-tém řádku hodnota } j\text{-tého argumentu 1} \end{cases}$$

Konjunkce K všech disjunktčí D_i reprezentuje danou pravdivostní funkci (v předchozím příkladu s jedinou disjunktčí je $K = D_2$).

Vlastnosti normálních forem

- nebereme-li v úvahu komutativnost \wedge a \vee , pak pro lib. formuli A existuje právě jedna ekvivalentní úndf (není-li A kontradikce) a právě jedna ekvivalentní únkf (není-li A tautologie)
- pro lib. formuli A platí $\text{únkf}(A) = \neg \text{úndf}(\neg A)$ a $\text{úndf}(A) = \neg \text{únkf}(\neg A)$
- kromě úndf a únkf existuje i *normální disjunktivní (konjunktivní) forma (ndf, nkf)* formulí. Formuli A nazveme *ndf (nkf)* nad p_1, p_2, \dots, p_n , je-li tvaru disjunkce (konjunkce), jejíž každý člen je konjunkcí (disjunkcí) nějakých literálů z p_1, p_2, \dots, p_n (např. $(p \wedge \neg q) \vee \neg q \vee p$ je ndf)
pro lib. A opět platí $\text{nkf}(A) = \neg \text{ndf}(\neg A)$ a $\text{ndf}(A) = \neg \text{nkf}(\neg A)$

Užití normálních forem

- **Věta o konjunkci:** každá formule tvaru $(A_1 \wedge A_2 \wedge \dots \wedge A_n) \Rightarrow B$, kde B je konjunkcí libovolných formulí z A_1, A_2, \dots, A_n , je tautologií.

Důkaz: protipříkladem. Nechť $B = B_1 \wedge B_2 \wedge \dots \wedge B_m$, kde každé $B_i = A_j$ pro něj. $j = 1, 2, \dots, n$. Nechť B je nepravdivá, tedy existuje i takové, že B_i je nepravdivá. Pak příslušná $A_j = B_i$ je nepravdivá a tedy i celá konjunkce $A_1 \wedge A_2 \wedge \dots \wedge A_n$ je nepravdivá; implikace z věty je tedy pravdivá.

Pozn.: vzhledem k větě o dedukci lze psát místo implikace

$$A_1, A_2, \dots, A_n \models B.$$

- **Příklad:** nalezněte všechny logické důsledky množiny $\mathbf{T} = \{p \vee q, q\}$.
 1. převedeme konjunkci $(p \vee q) \wedge q$ do úknf (tabulkou nebo ekvivalentními úpravami): $(p \vee q) \wedge (\neg p \vee q)$
 2. odvodíme důsledky:

$$\mathbf{T} \models (p \vee q), \mathbf{T} \models (\neg p \vee q), \mathbf{T} \models (p \vee q) \wedge (\neg p \vee q)$$

Užití normálních forem II

- Příklad: nalezněte všechny předpoklady (premisy) formule

$$A = (p \vee q) \Rightarrow (p \wedge q).$$

1. převedeme A do úknf (tabulkou nebo ekvivalentními úpravami):

$$(p \vee \neg q) \wedge (\neg p \vee q)$$

2. nalezneme všechny elem. disjunkce, které nejsou v úknf(A):

$$C_1 = p \vee q, C_2 = \neg p \vee \neg q$$

3. hledanými premisami jsou úknf(A) a dále konjunkce úknf(A) s libovolnou "kombinací" konjunkcí C_i :

$$P_1 = (p \vee \neg q) \wedge (\neg p \vee q)$$

$$P_2 = (p \vee \neg q) \wedge (\neg p \vee q) \wedge (p \vee q)$$

$$P_3 = (p \vee \neg q) \wedge (\neg p \vee q) \wedge (\neg p \vee \neg q)$$

$$P_4 = (p \vee \neg q) \wedge (\neg p \vee q) \wedge (p \vee q) \wedge (\neg p \vee \neg q)$$

Platí: $P_i \models A$ (také $P_i \models \text{úknf}(A)$).